44. Sayı

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

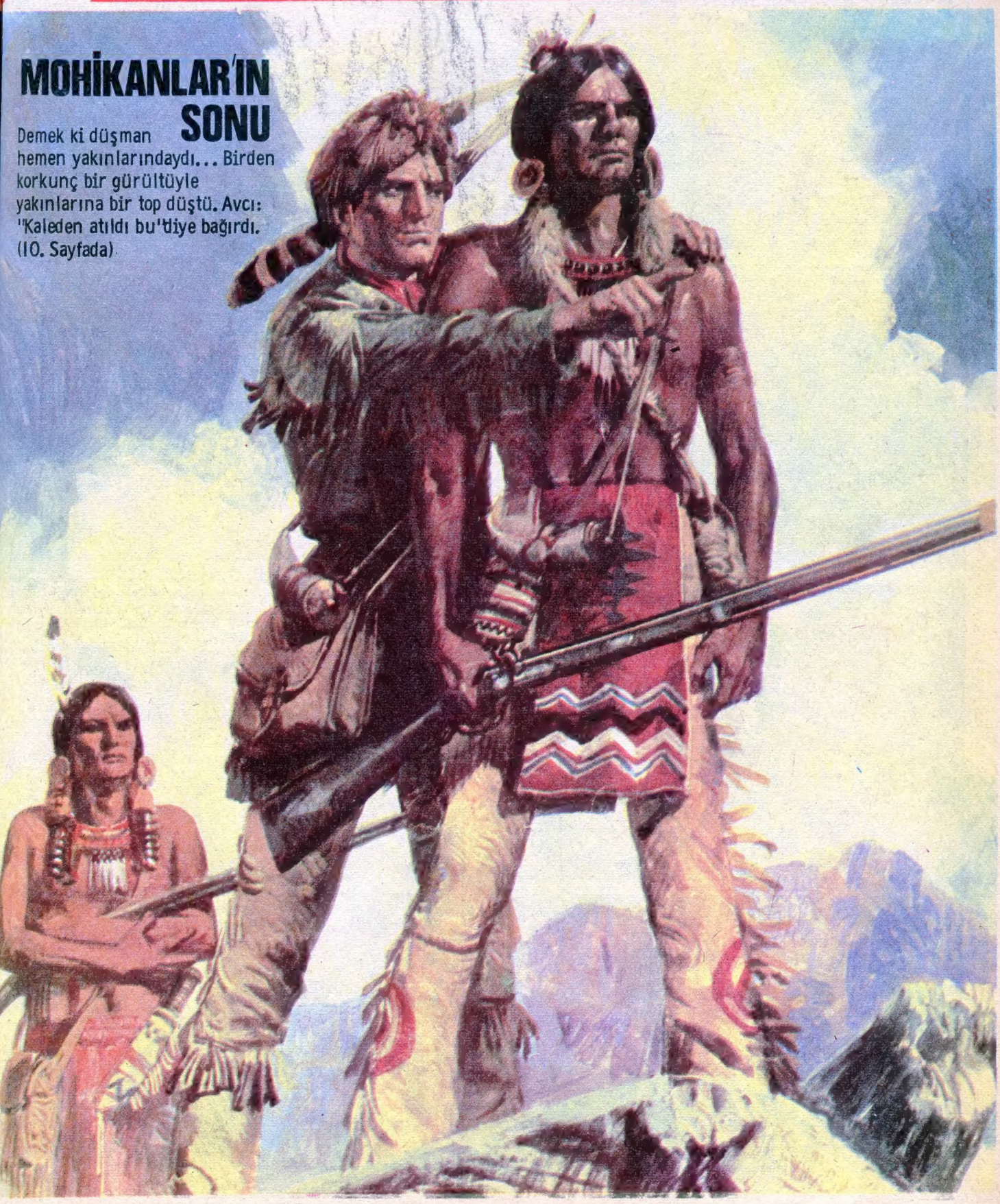

MOHİKANLAR'IN SONU

Demek ki düşman hemen yakınlarındaydı... Birden korkunç bir gürültüyle yakınlarına bir top düştü. Avcı: "Kaleden atıldı bu" diye bağırdı.
(10. Sayfada)

RED KİT /armağan avcıları

Türkiye'de yayın hakkı Milliyet'e aittir.

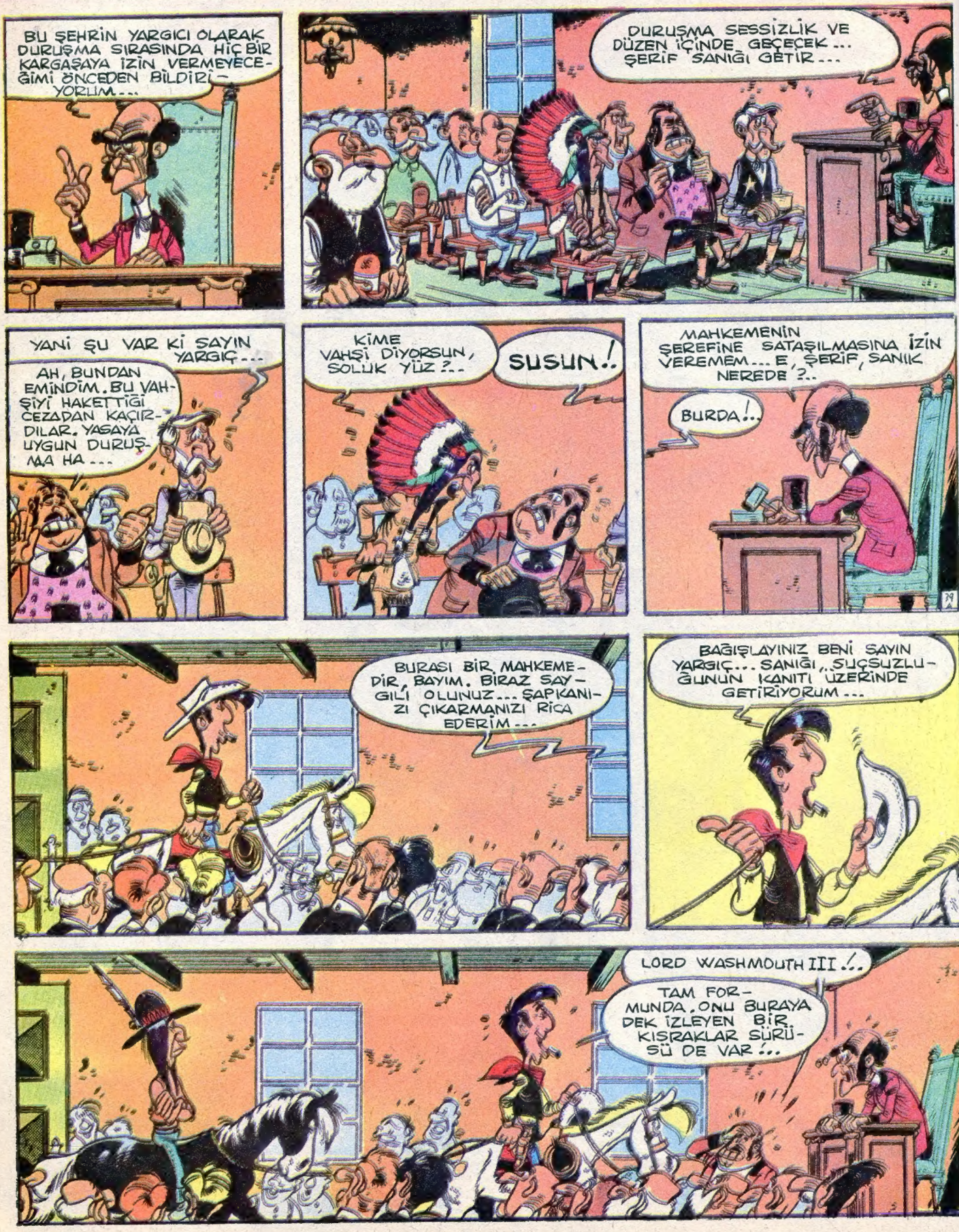

sağ yakalayana 100.000 dolar vadedilen çay kaşığı adlı bir Kızılderiliyi avlamak isteyince Beyazlarla Kızılderili çeyenler birbirlerine girerler .

Çay Kaşığı beyazların mahkemesinde yargılanacaktır. Bu nedenle kasaba hapishanesine konulan Kızılderiliyi Eliot Belt kaçırır. Fakat yollarını başka avcılar keser. Çatışmadan faydalanan Red Kit çay kaşığını kaçırır

GARİP AMA GERÇEK

1) Her yıl, ilkbahardaki şiddetli yağmurlar - dan sonra, Orta Amerika'nın Hondura dağ - ları gümüş renge boyanır. Dağların uçsuz bucaksız etekleri denize indiği için, buradan şiddetli dalgaların etkisiyle havalanan ba - lıklar, yağmurla birlikte Hondura tepeleri - ne ve dağların yamaçlarına serilmektedir. Böylece dağlar balık sırtının gümüş rengine boyanır.

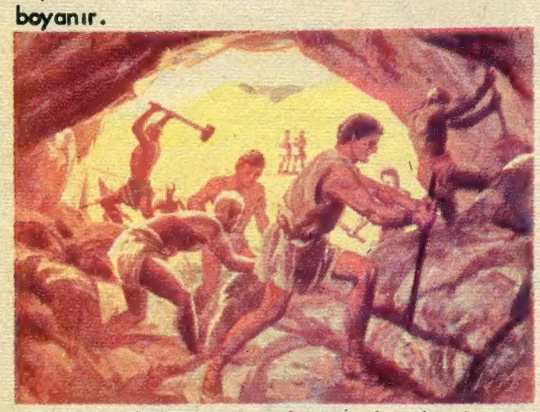

2) Fucino bölgesinde çalışan İtalyanlar, dün - yanın en büyük yeraltı kanalını açarken, tarihi devirleri hatırlamışlardır.

3) Fabrika sisteminin ilk öncülüğünü, 1817 yı - lında New-York'ta kurdukları tezgâh ile de - neyen baba oğul, ilk tecrübelerinde çok sa - yıda kibrit imâl etmişlerdi.

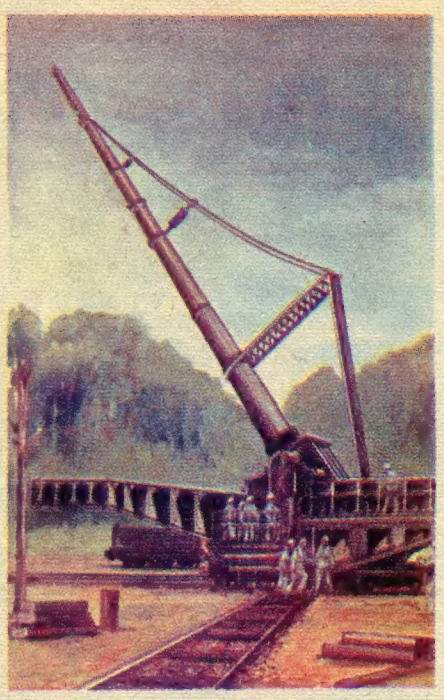

4) Birinci Dünya Savaşında Almanlar tarafından yaptırılan Büyük Bertha adı verilen topun uzunluğu 35 met - reye ulaşıyordu. Bu top ile Paris'i bombalamak isteyen Almanlar, 50 ki - lo ağırlığındaki topu 112 kilometre uzaklığa atabiliyorlardı.

5) Fransa Kralı Altıncı Charles'ın sı - kıntısını gidermek için kart oyunla - rına merakı o kadar artmıştı ki, me - lankolik halini kartlarla gidermeye çalışıyordu.

Açık renkli derileri ile Afrika adını taşıyanlardan esinlenerek Afrika kıta - sını adını veren Lâtin yazar Ennius' - tur. (Milattan önce 239-169).

GÜLTEN DAYIOĞLU'NDAN

obur çocuk

Mehmet'in babası, sokak kapı - sından girerken:

-Mehmet, Mehmet! diye ba - ğırdı. Sesi, sevgi ve çoşku doluy - du. Mehmet, sofadaki sedire uzan - mış, kitap okuyordu. Babasının çağ - rısını duyunca, ok gibi yerinden fırladı:

-Geliyorum babacığım, diye bağırarak, hızla merdivenleri indi. Babası avluya girmiş, ayakkabıla - rını çıkarıyordu. Mehmet hemen boynuna atıldı.

-Erken geldin babacığım. An - nem daha geç döneceğini sanıyor - du.

-Köydeki işim, uzun sürmedi. Köy odasında Muhtar ile öğle ye - meği yedik. Sonra hemen yola çıktım.

Mehmet terlikleri uzatırken babası:

-Sana köyden hiç görmediğin birşeyler getirdim, dedi. Mehmet sevinçle, yerde duran sepete uzan - dı:

-Ne var içinde? Hiç gör - mediğim bir şey ne olabilir? N'olur - sun babacığım, adını söyle!.. Ba - bası:

MASALLAR

-Köy muhtarı, dün ava çık-mış. On tane bıldırcın avlamış. Üç tanesini bana verdi, dedi. Mehmet meraklanmıştı. Sepetin üstündeki örtüyü aralayıp bakmaktan kendini alamadı. Babası:

-Haydi yukarıya çıkalım. Bıldırcını annen de ilk kez görecek, birlikte bakarsınız, diyerek merdivenlere yöneldi.

Mehmet, boğazına düşkün bir çocuktu. Köfteye, pirzolaya, sucuğa... bayılırdı. Sofrada, kendine özgü ilginç bir tutumu vardı: Tabağına konan yemek, etli sebze ise, hemen çatalı eline alır, etleri tabağın kenarına ayırırdı. Önce sebzeleri bitirir, sonra etleri yerdi. Patatesli köftenin patateslerini yer, köfteleri sona bırakırdı. Sucuklu yumurtanın da sucuklarını ayırır, yumurtaları yiyip bitirdikten sonra, sucuklara başlardı. Kısacası, önce sevmediği yiyeceklerle açlığını giderir; sonra sevdiklerini yemeğe girişirdi. Yemeğin iyisini sona saklama alışkanlığını, küçüklüğündenberi sürdürüp gidiyordu Mehmet.

O gün sevinçten uçuyordu. Akşam yemeğinde bıldırcın eti yiyeceğini düşündükçe, içi içine sığmıyordu. Annesi bıldırcınları temizleyip ocağa koyuncaya kadar, çevresinde dolandı durdu. Kısa bir süre sonra, tencereden istek kabartıcı kokular yayılmaya başladı. Mehmet, ikide bir mutfağa geliyor, annesine:

-Daha pişmedi mi bıldırcınlar? Diyordu. Annesi:

-Pişmedi oğlum diye gülümserken, Mehmet yutkunarak mutfaktan çıkıyordu. Sabırsızlığını gidermek için, kitap okumak istiyordu. Ama okuduğunu anlamıyordu. Aklı, tencerede ki bıldırcınlara takılıp kalmıştı.

Akşamüstü, sofra kuruldu. Mehmet hemen iskemlesine yerlişti. Sabırsızlıkla, ağzına bir tıkım ekmek attı. İkinci lokmayı yemeğe hazırlanırken annesi elinde tepsiyle mutfaktan çıktı. Mehmet, boynunu uzatıp, tepsiye şöyle bir göz attı. Pirinç pilavı pişirmişti annesi. Pilavın ortasına da bıldırcınları koymuştu... Bu görüntü, Mehmet'in midesini ayaklandırdı. İçinden gurul gurul, sesler gelmeğe başladı. Telaşla yutkunarak, tabağını annesine uzattı, Annesi, tabağa tepeleme pilav doldurdu. Pilavın üstüne de bıldırcınlardan birini koydu...

Mehmet hemen bıldırcının bir butunu koparıp yedi... Babası:

-Sevdin mi, diye göz kırptı. Mehmet:

-Immmmmıh! Diyerek başını salladı. Ağzı dolu olduğu için konuşamıyordu. Pilavın bir bölüğünü çabuk çabuk yeyip, bıldırcına yer açtı. Önce pilavla açlığını giderecek, sonra sindire sindire, tadına vararak, bıldırcını yiyecekti. Onun davranışlarını izleyen annesiyle babası, birbirlerine bakıp gülümsüyorlardı.

Evin kedisi Tekir de bıldırcın etini merak ediyordu. Hiç tatmamıştı. Fakat onu düşünen yoktu.. Bir ara, masanın altına girip, Mehmet'in ayaklarına sürtündü. Nazlı nazlı miyavladı. Ama Mehmet oralı olmadı. Üstelik Tekiri: "Pist!" diyerek ayağıyla iteledi. Anne ile baba da Tekire yüz vermediler.

Mehmet, tabağındaki pilavı yarıladığı sırada, babası yemeğini bitirip sofradan kalktı. Oturma odasına geçti. Kısa bir süre sonra, annesinin tabağı da boşaldı. Anne: "Allah bereket versin" diyerek ayağa kalktı... O sırada baba:

-Hanım bana bir kahve yap, diye seslendi. Anne, bulaşık tabakları alarak mutfağa gitti. Mehmet, pilavını bitirmişti. Bıldırcını çatalıyla çekiştirip tabağın ortasına getirdi. Neresinden yemeğe başlayacağını düşünürken, sokak kapısı çalındı. Annesi:

-Oğlum, kahve pişiriyorum bırakırsam taşar, koş kapıyı aç diye bağırdı. Mehmet, ayağa kalktı. Bir an istekle tabağındaki bıldırcına bakıp yutkundu... Kapı, sürekli olarak çalınıyordu. Annesi sabırsızlıkla bir kez daha seslendi:

-Mehmet kapıya bak!

Ve Mehmet bıldırcını tabakta bırakıp bir koşuda merdivenleri indi. Sokak kapısını açtı. Genç bir kadın, soluk soluğa içeriye girdi:

-Celal Bey evde mi? Diye sordu. Mehmet kadının sözünü sürdürmesine fırsat vermeden: "Evet" diyerek kesip attı. Sonra:

-Baba seni çağırıyorlar! diye bağırarak merdivenlere tırmandı.. Mehmet'in babası, kasabanın sağlık memuruydu. Kendisini sık sık hastaya çağırırlardı...

Mehmet, merdiven başında babasıyla karşılaştı. Babası, sevgiyle oğlunun başını okşayıp, hızla aşağıya indi.. Mehmet, soluk soluğa sofraya koştu. Fakat tabağı boştu... Bıldırcın, bir kaç dakika içinde yok olmuştu.

-Hiiiiiii! Diye içini çekerek, hemen çevresine bakındı. O sırada, masanın altından gelen çıtırtıları duydu. Telaşla eğilip baktı.. Tekir bıldırcını pençelerinin arasına almış, çıtır çıtır yiyordu. Mehmet'in kendisine baktığını görünce, tüylerini kabartıp öfkeyle hırladı... O sırada mutfakta bulunan annesi:

-Mehmet, bıldırcını yedinse, tabağını getir, bulaşık yıkıyorum, diye sesleniyordu.

EYVAH, KAPTANIN DENİZALTI YARALANDI. ŞİMDİ NE YAPA-CAĞIZ ?..

YARALI DENİZALTI SULARIN DERİNLİĞİNE GÖMÜLMEYE BAŞLADI...

YAŞASIN !.. SENİN SAKALLININ İŞİ BİTTİ... ŞİMDİ SIRA O BACAKSIZLARDA.

HAYDİ BAKALIM, SİZ DE TIPIŞ TIPIŞ YUVAYA DÖNÜN... HA ŞÖYLE!.. HA-HA. TAMAM, BU İŞ DE OLDU...

KÜÇÜK YARAMAZLAR GELİNCEYE KADAR SİZE GÖSTERECEK-LERİM VAR SEVGİLİ TENTEN HADİ GELİN BAKALIM !

BİR.. SÜRÜ GİZLİ GEÇİT-LERDEN GEÇTİK-TEN SONRA, TENTEN VE RASTAPO-POLOS BÜYÜK BİR ODAYA GİRDİLER.

İŞTE DOSTUM, BÜTÜN SAHTE ESERLER BURADA İMAL EDİLİR... ŞİMDİ PROFESÖR SAYESİNDE DAHA DA MÜKEMMELLERİNİ YAPA-CAĞIZ...

NASIL, BURAYI BEĞENDİNİZ Mİ ?.. HAYDİ İŞE KOYU-LALIM... HA-HA-HA...

HIRSININ KURBANI OLA-CAKSIN, RASTAPOPULOS !

SEN DE APTALLIĞINA DOYMA-DAN GEBERECEKSİN! ALIN ŞUNU!

Köpek balıklarına karşı

13

Denizaltı müzesine giren 2 soyguncu dünyanın en büyük incisini çalar. Tenten ve arkadaşları olaya karışırlar. Soyguncuların örgütü Tenten'i tuzağa düşürmek isterken, Tenten bir cep denizaltısı ile soyguncuların köşküne girer!

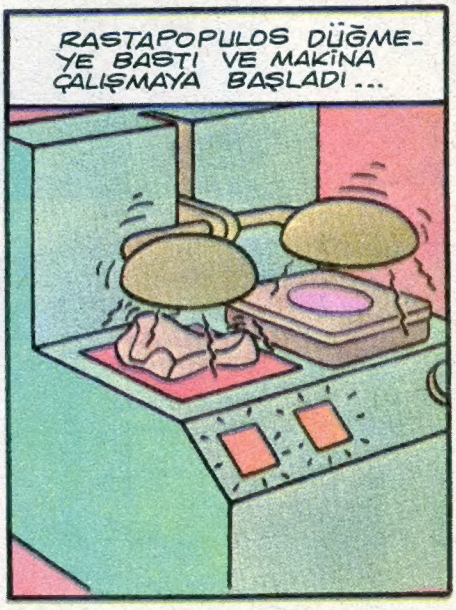

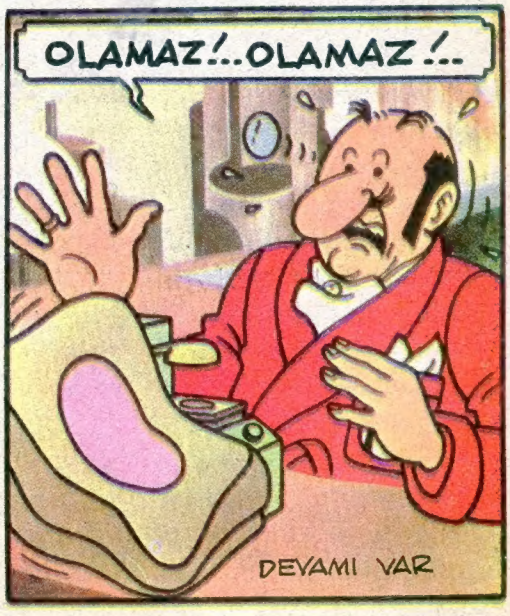

MAVİ • YOLCULUKLARIN • ÖYKÜSÜ:

deniz ve insan-

SUPERTANKER!

Çeşitli petrol şirketleri tarafından, ham petrolleri Amerika ve Avrupa'daki rafinerilere taşımak için kullanılırlar.

Bunların çoğu 100.000 tondan fazla ham petrol alabilmektedirler. Örneğin "Tokyo MARU" 35 milyon galon ham petrol taşır.

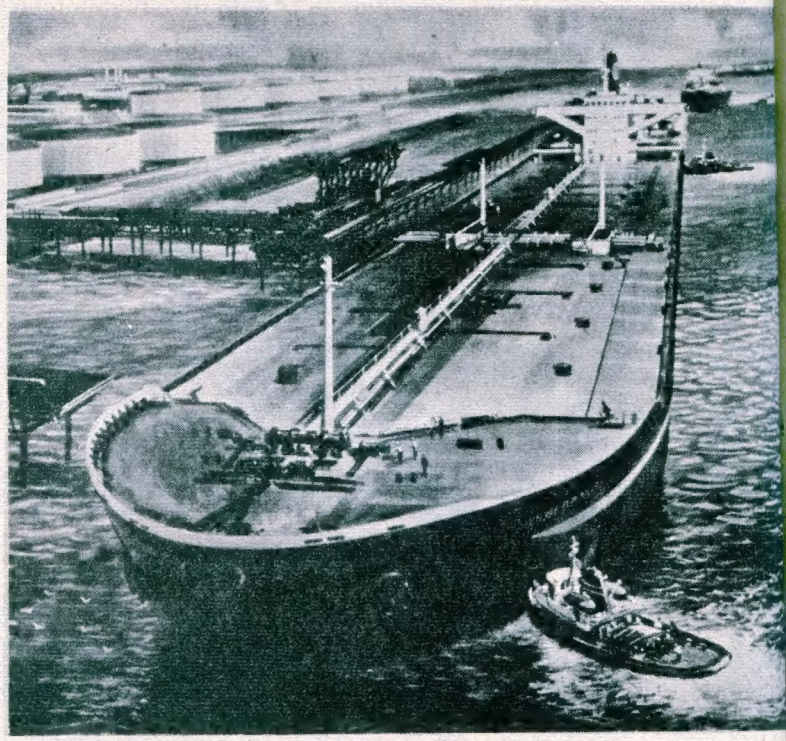

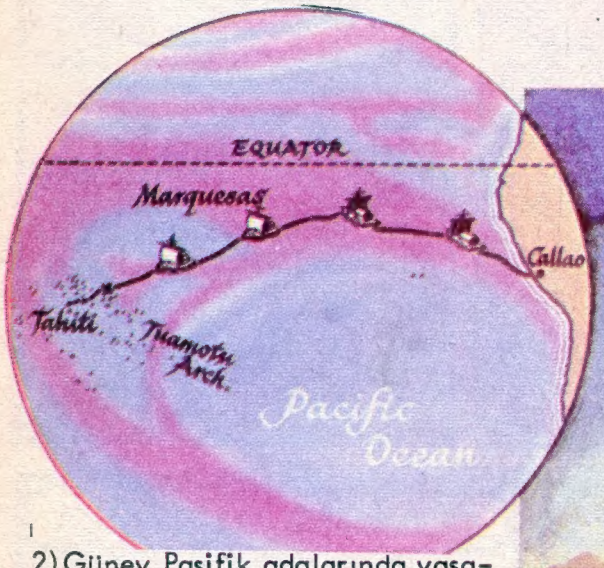

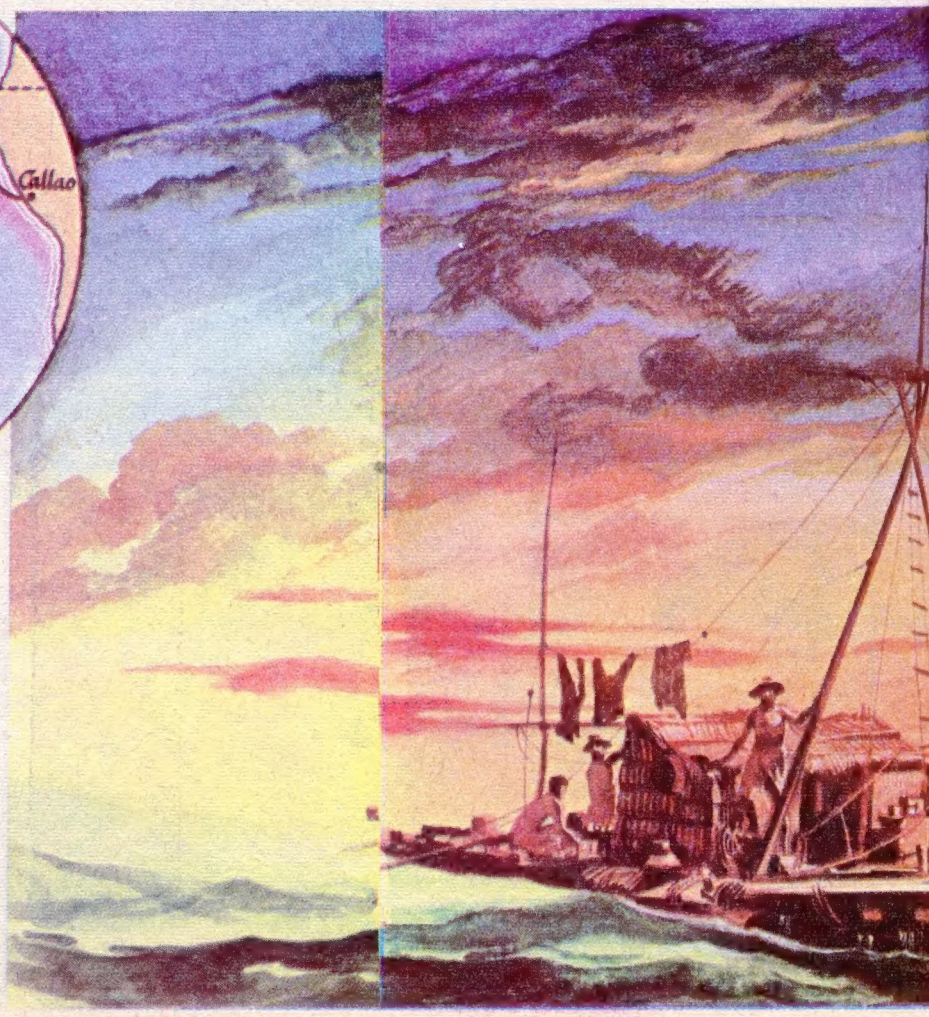

2) Güney Pasifik adalarında yaşayan esmer tenli insanlar nereden geçmişlerdir?

1947'ye kadar bu soruyu hiç kimse cevaplandıramamıştı. Fakat aynı tarihte, Thor adında bir Norveçli, onların sallarla Güney Amerika kıyılarından, Peru'dan gelebilmiş olacakları fikrini ortaya atmıştır.

Thor ile beş arkadaşı, hususi ağaçlardan yapılmış bir salla, Peru'dan yola çıkmışlar ve tam 3 ay sonra Ravdia yada karaya ayak basmışlardır.

KUTUP BUZLARININ ALTINDA

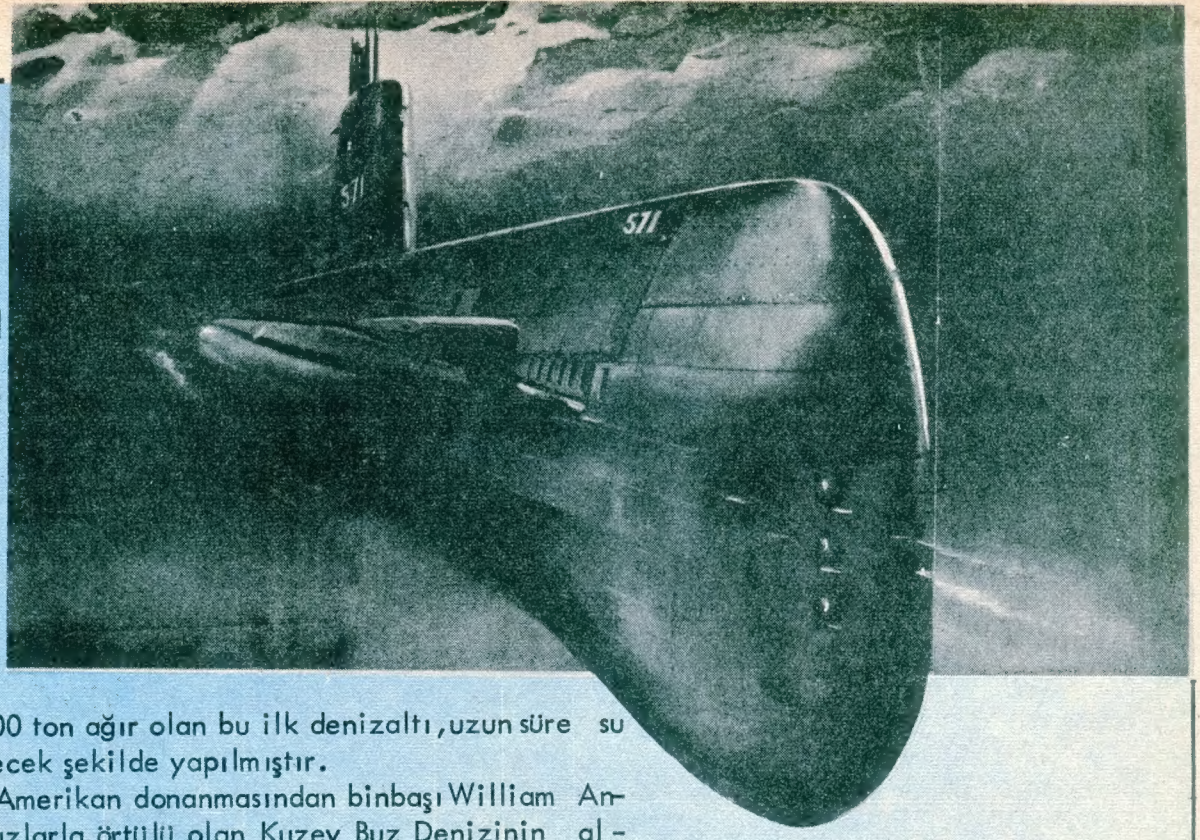

Günümüzün tarihi seyahatlerinden bir tanesi de Amerikan nükleer denizaltısı "Nautilius" ile yapılanıdır. 300 ft. uzun ve 3.000 ton ağır olan bu ilk denizaltı, uzun süre su altında kalabilecek şekilde yapılmıştır.
1958 senesinde Amerikan donanmasından binbaşı William Anderson, ebedi buzlarla örtülü olan Kuzey Buz Denizinin altında ilk seyahati yapmıştır.

MEŞHUR HARP GEMİLERİ:

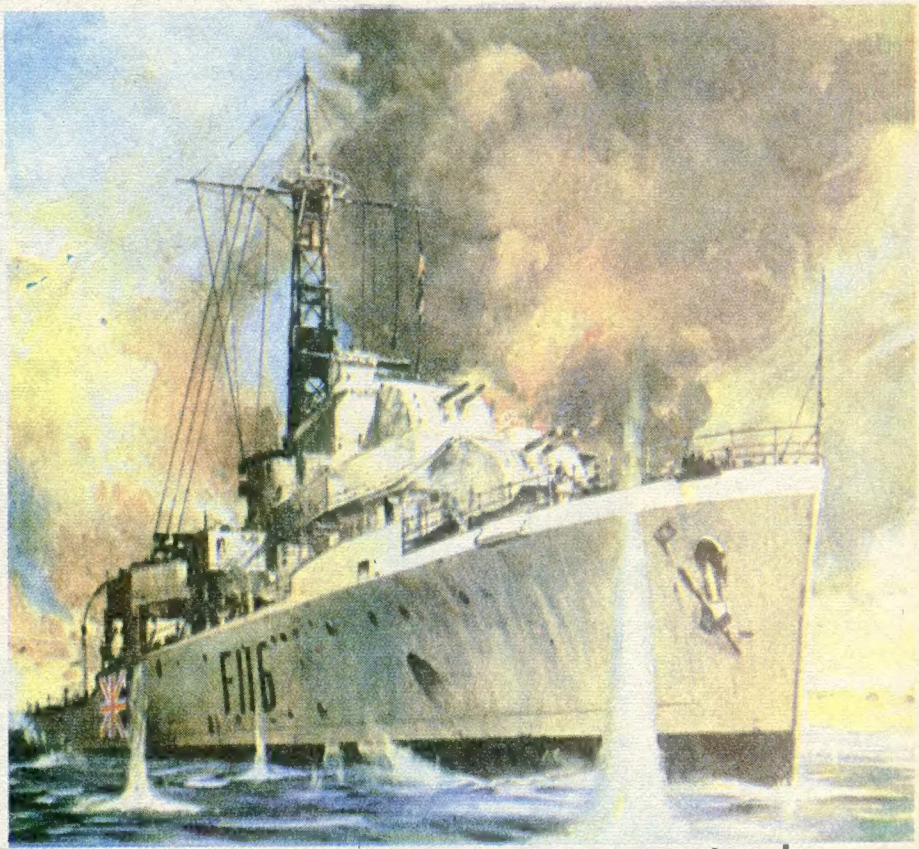

Aşağıda görülen H. M. S. "Amethist" meşhur bir İngiliz harp gemisidir. 20 Nisan 1949'da Yangtse nehri dolaylarından geçerken komünist Çun hücumbotları tarafından topa tutularak büyük yaralar almış ve Çinliler tarafından esir edilmiştir.
Üç aylık bir esaretten sonra İngilizler gemiyi kaçırmış ve kovalayan Çinli gemilerin ateşi altında uzaklaşarak kurtulmuşlardır.

DEVAMI VAR

ÖZET : Teğmen Heyward, öğretmen Gamut, Cora ve Alice, kaleye giderlerken düşman Huronların eline geçerlerse de, Avcı Hawkeye ve Mohikan dostları tarafından kurtarılırlar. Şimdi kale yolundadırlar. . (8)

1. Ertesi gün, şafak sökerken küçük topluluk kayalık bir tepenin doruğuna vardı. Aşağıda, gölün kıyısında Kale onları bekliyordu. Ancak, kaleyle aralarında bir askeri kamp kurulmuştu. Tepeden bakıldığında bile beyaz üniformaları içinde Fransız askerleri açıkça belli oluyordu. Fransız general Montcalm'ın orduları önce davranmış ve yollarını kesmişti. Birkaç günlük gecikmeleri onlara bu oyunu oynamıştı.

MOHİKANLARIN SONU

2. Teğmen: "Onlara görünmeden kaleye girmemiz imkansız!" diye inledi. Ama avcının keskin gözleri kurtuluş yolunu görmüştü bile. "Bakın", dedi. "Erken sabah güneşi gölün üzerinde sis yapıyor. Bir saat sonra ortalık göz gözü göremeyecek hale gelir. Çok dikkatli davranırsak, görünmeden kaleye varabiliriz."

3. Yavaş yavaş tepeden inip ağaçların arasında sisi bekle - diler. Gerçekten az sonra ortalık bembeyaz kesilmişti. Kaleye doğru yürürlerken Fransızca konuşmalar duyulmaya baş - landı. Demek ki düşman hemen yakınlarındaydı. Birden korkunç bir gürültüyle yakınlarına bir top düştü. Avcı: "Kaleden atıldı bu!" dedi.

4. Yollarına devam ederlerken bela geldi çattı. Hafif bir rüzgâr çıktı ve sis hafifledi. Birden, karşıdan bir grup askerin geldiğini gördüler. Avcı, herkese gizlenmelerini söylerken, sert bir ses: "Kimsiniz? Nereye gidiyorsunuz?" diye bağırdı. Teğmen, hemen aynı dilde: "Biz, Fransızların dostuyuz!" diye karşılık verdi.

5. Ses: "Siz, dosttan çok düşmana benziyorsunuz!" diye parladı. Aynı anda silahlar patladı. Kurşun yağmuruna tutulmuşlardı. Avcı, "Siz kaleye doğru koşun. Ben, Mohikanlarla onları oyalarım!" diye bağırdı. Teğmen, kızların elinden tutup koşmaya başladı; arkalarından da müzik öğretmeni. Avcı, kızların kaleye sağ erişmeleri için her şeyi yapmaya hazırdı.

-Devamı var-

Sisli bir gecede Londra'nın arka sokaklarında koşan bir kızı hayalet gibi bir yaratık takip etmektedir. Kızın kurtulmak için girdiği evdeki Bob Moran ve arkadaşı yaratığa ateş ederler. Yok olan yaratığın arkasından kız kaçırılır fakat Bob onu kurtarır.

Bob MORAN

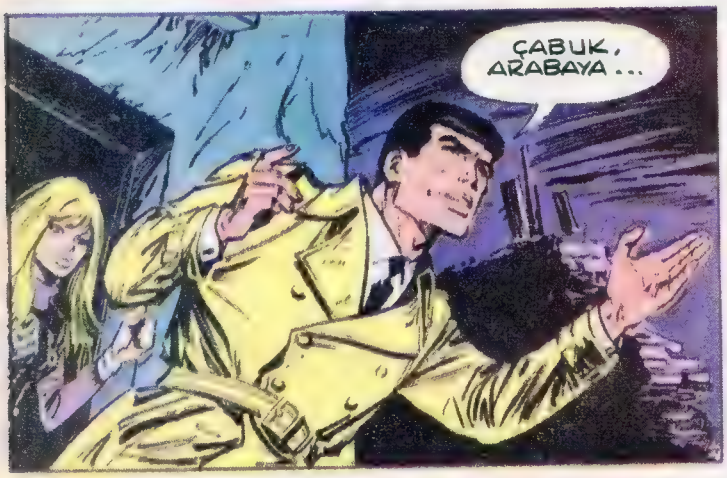

BWAOM...

BUNLAR İNSAN DEĞİL DONANMA MAYTABI SANKİ...

ONLARIN İŞİNİ BİTİRDİM. HEPSİ DE KAVDAN YAPILMIŞ GİBİ YANDI.
BİN!.. HIZLA KAÇIYORUZ!..

SIKIŞIN KÜÇÜĞÜM, ŞİŞMAN DEĞİLİM, AMA BANA DA BİR YER GEREK...
YERLEŞMEYE BAKIN... BEN GAZLIYORUM...

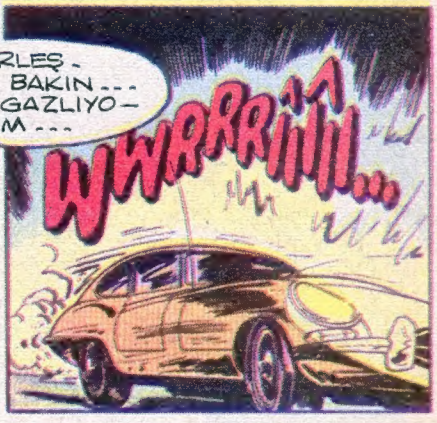
WWRRRÎÎÎÎ...

!?!

IŞINLARA DİKKAT!..
BU KEZ ALEVLİ BOMBALARIMI KULLANMA İMKÂNI YOK!

SIKI TUTUNUN ONU HAVAYA FIRLATACAĞIM. VAKİT BULURSAM TABİİ...

BİZİ TUTTURAMADI...
ATIŞINI DÜZELTMEYE VAKİT BIRAKMAYIN, KOMUTAN...
DEVAMI VAR

ATLANTİS

1) Eflatun, Atlantis hakkında yazdığından beri bilge adamlar ve bilginler, bir gün bir gecede yok olan bu ülke üzerine çeşitli düşünceler ileri sürmüşler, yüzlerce kuram yapmışlardır. Eflatun, burasının Atlantik Okyanusunda olduğunu düşünüyordu ; adını da bu yüzden vermişti. Böylece, Atlantis'in İspanya ve Afrika'nın batısına düştüğü hakkındaki düşünceler yaygınlaşmıştı. Azor ve Kanarya adalarının da Atlantis'deki selin üzerinden görünebilecek kadar yükseltileri olan dağ doruklarının olduğu kabul ediliyordu.

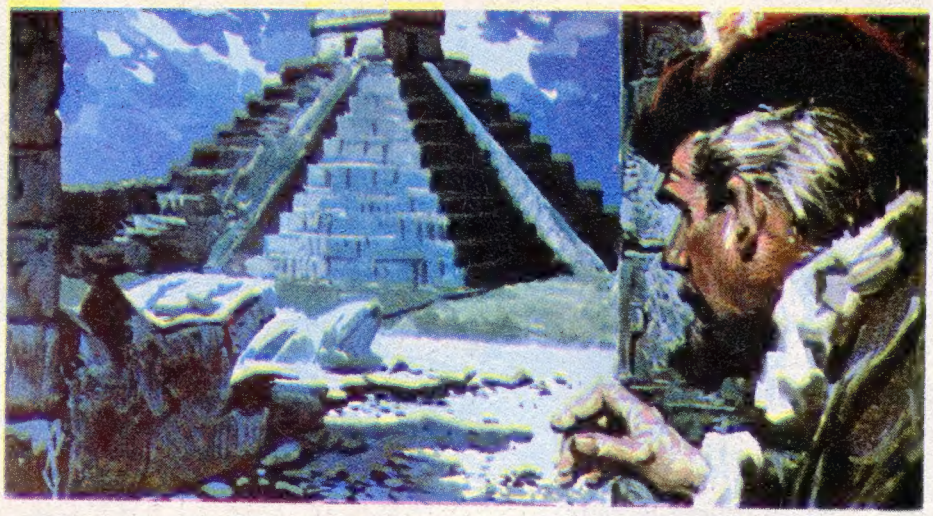

2) Bir zamanlar, Orta Amerika'da Ispanyollar tarafından keşfedilen Maya ve Aztek kentlerinin, Atlantis faciasından kurtulan kolonilere ait olduğu düşüncesi yaygındı. Şimdi ise, Aztek, Toltek ve Mayaların tıpkı Kızılderililer ve Eskimolar gibi, Bering Boğazından Alaska'ya geçerek aşağı indikleri biliniyor. En güçlü inanış, Atlantis Uygarlığı'nın Atlantik Okyanusu'nun ortasında olduğudur. Gerçekten de, kuzeydeki Grönland'dan güneydeki Tristan da Cunha'ya kadar uzanan bir Atlantik dağ silsilesi vardır. 1898 yılında Fransa'dan Amerika'ya telgraf kablosu döşenirken, Azor adalarından 500 mil kuzeyde, okyanus dibinin bu kısmının, bir volkanik felaketin batık kalıntıları olduğu anlaşılmıştır. Yine de jeologların çoğu, Atlantik dağ silsilesinin hiçbir zaman deniz dibine çökmediğini ileri sürerler. Ve gerçekte, yavaş yavaş yukarı itildiğini iddia ederler. Atlantik silsilesinin (ve Atlantis'in) batışına ait en akla yakın teori Alman düşünürü Hoerbiger'indir.

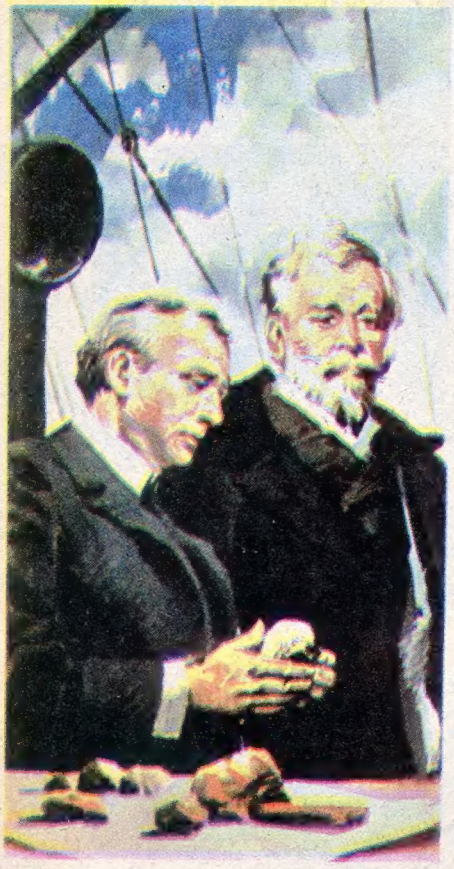

3) Hoerbiger'e göre, ay bir zamanlar bir gezegendi ve Dünya'nın yerçekimine tutulmuştu. Bu olaydan sonra Ay'ın çekimi ile okyanusların suyu, özellikle kuzey ve güney bölgelerden ekvatora doğru çekildi. Bugün de gel-git olayı Ayın çekimine bağlıdır. Böylece kutuplar yöresindeki sular alçalırken, Ekvatora yakın sular da birçok adayı - bu arada Atlantis'i de - kaplayacak kadar yükseldi. Bir diğer Alman bilgini, din adamı Jurgen Spannuth, dikkate değer bir inceleme yaptı. Eflatun'un anlattıklarına bakılacak olursa, Mısır ve Yunanistan'ı istilâ edenler Kuzey'den gelmişlerdi. Atlantisliler hakkında derin bir inceleme yapılınca, bunların Kuzey Denizi kıyılarında bir yerden geldikleri anlaşıldı. En akla yakın yer Heligoland'di. Heligoland yüzyıllardır denizin dibinde parçalanıp duruyordu. Spannuth tarafından seçilen bir yerde, dalgıçlar antik duvar kalıntıları bulmuşlardı. Spannuth bu buluştan hareket ederek, Eflatun'un Atlantis hakkında yanlış bir tarih verdiğini ileri sürdü. Bronz Çağ'ın sonu Demir Çağı'nın başını tarih olarak aldı. Eflatun'un tarihlemesi ise bu madenlerin bulunuşundan kullanılışından çok önceye koyuyordu Atlantis'i. Tarihte o zamanlar, Mısırlılar denizden ve batıdan gelen istilâcılara karşı bir ölüm - kalım savaşı veriyorlardı. Kabartmalarda bu istilâcılar boynuzlu miğferler giyiyorlardı. Yani tipik bir Kuzeyli başlığı! Acaba bu boynuzlu başlıklar Atlantisli savaşçılara mı aitti?

ESRARENGİZ ÜLKE'NİN ÖYKÜSÜ (2)

4) Yüzyılın başında İngiliz arkeologu Sir Arthur Evans, Girit'te Knossos şehrini buldu. Ancak bu çok yüksek uygarlık da M.Ö.1470 yılında esrarengiz bir şekilde yok olmuştu. Ne var ki bu bir kentler Girit'te yeniden ortaya çıkıyordu. Bunlara da Minos uygarlığı adı verilmişti. Kısa bir zaman önce J.V.Luce, Atlantis'in bu Minos uygarlığı olduğunu ileri sürdü.

5) J.V.Luce, bu çok güçlü ve uygar devletin bir gecede yok olduğunu ileri sürer. Girit'in 75 mil ötesindeki volkanik Tera adasının infilakı bu sonu hazırlamıştır der. Tera adasının, Minos uygarlığının merkezi olduğunu birçok delille ispatlamaya çalışmıştır. Bu ada, bilim adamlarının da kabul ettiği bir volkanik patlamayla, M.Ö.1470'te sulara gömülmüştü. (1883'te Java yakınlarındaki Krakatoa adası da aynı şekilde sulara gömülmüştü.) Bu yüce uygarlık öylesine ortadan silinmişti ki, varlıklarını Atinalı Yunanlılar bile hatırlayamıyorlardı. Bu Yunanlılar da yıllar sonra kendi uygarlık ve askeri güçlerini oluşturmuşlardı. Böylece Eflatun, Minos uygarlığının sonucunu bilemediğinden, onları Atlantis'le birleştirememişti. Ele geçen deliller, gelenek ve görenekler (örneğin Minos uygarlığı boğalarıyla ünlüdür) ve birden bire yok oluşları, Atlantis efsanesiyle büyük bir benzerlik göstermektedir. Belki de bu çözüm, Atlantis bilmecesine yardımcı olacaktır.

Son

eğlenceli bulmacalar

7 benzer

İki resmin 7 benzer tarafı var. Bunları bulun.

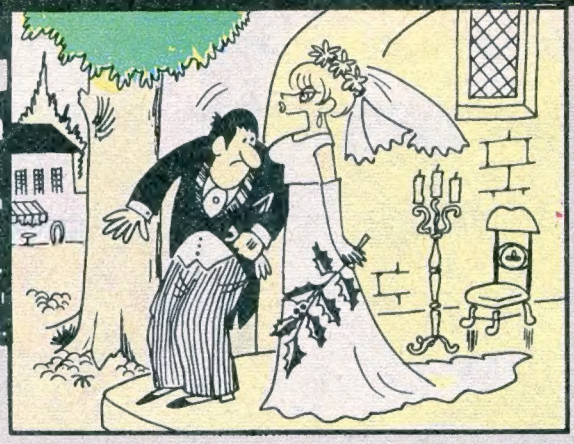

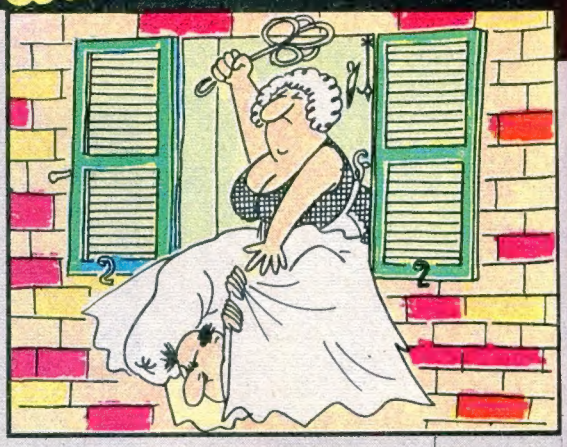

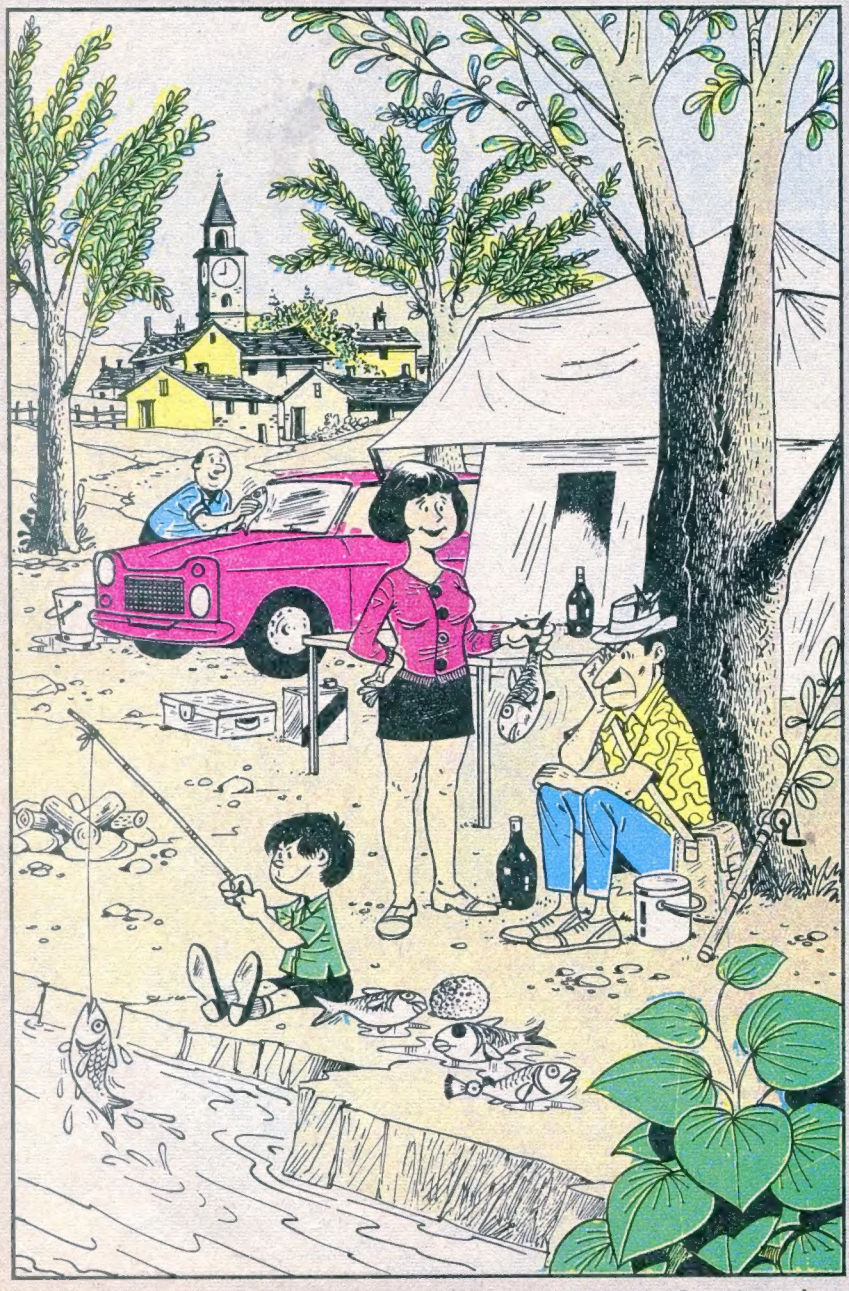

YERİ DEĞİŞENLER/ Bu gördüğünüz resmi yapan ressam 5 şeyin yerini değiştirmiştir. Onları bulun.

Bu resimde ne olduğunu merak ediyorsanız sayıları sıra ile 1 den 42 ye kadar birleştirin.

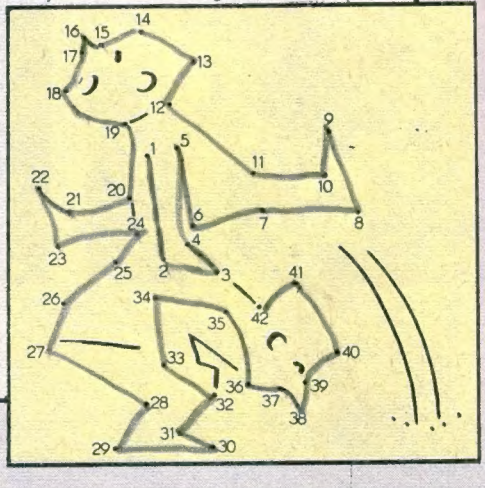

CEVAPLAR:

7 BENZER/ 1- Sivah damlı evin kapısı ile, Hacı Fat Patı'nın sapının ucu. 2- Ağacın altındaki oflar ile sağdaki adamın saçı. 3- Ağacın altındaki bir grup taş-ile yastığın yan kıvrımı. 4 - Damat beyin sağ ayağı ile, dabjurun bir kolu. 5- Şamdanlığın sol kolu ile sol panjurun çengeli. 6 - Şamdanlığın iki sol ayağı ili kadının önlüğünün bağları. 7- Sandalyenin bir ayağı ile soldaki panjur'un kulpu • YERİ DEĞİŞENLER/ 1- Otomobili yıkayan adamın elindeki balık-yerde duran balıkların arasındaki sünger. 2-Kadının bluzunun düğmesi-ortadaki balığın gözü. 3- Adamın şapkasındaki balık kuyruğu-en sağdaki balığın kuyruğu. 4-Ağaca yaslanmış olan adamın yanındaki balık oltası-aynı ağacın bir dalı. 5-Aranın farları ile sinyal lâmbalarının yer değiştirmeleri •